

ច្បាប់

ស្តីពី

សហលក្ខន្តិកៈ

បន្តិកាជាការស៊ីវិល

នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និងការធ្វើវិសោធនកម្មបច្ចុប្បន្ន

ច្បាប់

ស្តីពី

សហគមន៍កសិកម្មប្រទេស

កាលកិច្ចស៊ីវិល

នៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ : ០៦ ៩.៧.៩៤

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ
រាជហរិវង្ស ឧកោសុយាត វិសុទ្ធិពង្ស
អគ្គមហាបុរសរាជ

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ ចរាណាថ ចរាចចិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានត្រូវយល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើនៅថ្ងៃទី២៤-៧-១៩៩៣
- បានត្រូវយល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ១-១១-១៩៩៣
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមជន់

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រី
រាជការស៊ីវិល នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល

នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំពូកទី ១

បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.

អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រៅពីអ្នករាជការដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមតុលាការ និងក្រុមនីតិបញ្ញត្តិដែលមានលក្ខណៈពិសេសនោះត្រូវស្ថិតនៅក្នុងសហវិធាននេះ ។

មាត្រា ២.

ច្បាប់នេះអនុវត្តចំពោះអ្នករាជការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងក្របខ័ណ្ឌទាំងឡាយដែលបានបង្កើតនិងរៀបចំឡើងតាមព្រះរាជក្រឹត្យ ហើយបានចូលធ្វើការនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ននានាដោយមានសិទ្ធិទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ។

មាត្រា ៣.

ក្របខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃអ្នករាជការត្រូវកំណត់ដោយលក្ខន្តិកៈដោយឡែកតាមព្រះរាជក្រឹត្យ។

មាត្រា ៤.

ប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ឋានៈស័ក្តិ ថ្នាក់ សន្ទស្សន៍បៀវត្សអ្នករាជការក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃអង្គផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥

ការតែងតាំង ការតំណែងថ្នាក់ ការផ្លាស់ប្តូរ ការដាក់ក្រៅតំណែង ឬការដាក់អោយនៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ។

ការបញ្ឈប់ឈប់អោយធ្វើការដោយបង្ខំ ការដាក់អោយចូលនិវត្តន៍មុនកំណត់ និងការហូតងារនៃអ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ស្របតាមលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃអ្នករាជការនេះ ។

មាត្រា ៦

អ្នករាជការម្នាក់ៗមានសិទ្ធិសុំមើលកំណត់ត្រា និងឯកសារផ្សេងៗដែលជាសំណុំរឿងផ្ទាល់ខ្លួន មុននឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ឬមុននឹងត្រូវផ្លាស់ដោយបង្ខំ ។ សិទ្ធិដែលនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយអស់អ្នករាជការណាដែលយឺតយូរមិនបានឡើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់តាមវេនអតីតភាព ។

មាត្រា ៧

អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌអាចដាក់អោយទៅបំរើការ ឬបំពេញមុខងារក្រៅក្របខ័ណ្ឌ ដើមរបស់ខ្លួនបាន ក្នុងករណីចាំបាច់និងមានការយល់ព្រមពីសាមីខ្លួន ។

អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌមានសិទ្ធិសុំផ្លាស់កន្លែងធ្វើការទៅតាមប្តី ឬប្រពន្ធបាន ។

មាត្រា ៨

នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនីមួយៗ តាមគោលការណ៍ អ្នករាជការក្នុងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ណាមួយមិនអាចចាត់អោយទៅធ្វើការក្រោមបង្គាប់អ្នករាជការម្នាក់ទៀតដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ទាបជាងខ្លួនទេ លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ហើយសាមីខ្លួនដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ធំជាងនោះយល់ព្រម ។

មាត្រា ៩

របបស្តីពីការសុំច្បាប់ និងការឈប់សំរាកក្រចាំឆ្នាំ ប្រាក់បំណាច់បេសកកម្ម ប្រាក់បំណាច់ព្យាបាលធាតុក្នុងមន្ទីរពេទ្យ និងប្រាក់សោយនិវត្តន៍ ។ ល ។ ត្រូវកំណត់តាមច្បាប់ដោយឡែក ។

មាត្រា ១០

ប្រៀបធៀបប្រាក់បន្ទាប់បន្សំនៃប្រៀបធៀប ដូចជាប្រាក់បំណាច់បន្ថែមនិងប្រាក់បំណាច់ទទួលខុសត្រូវ ប្រាក់តំបន់ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភកូននិងប្រពន្ធ ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលផ្ទះ ថ្លៃសង្ហារឹមក្នុងផ្ទះ ថ្លៃជារមធ្យោបាយការងារ ថ្លៃទឹក និងថ្លៃភ្លើង ។ ល ។ នៃអ្នករាជការត្រូវកំណត់តាមច្បាប់ដោយឡែក ។

ជំពូកទី ២

ការជ្រើសរើសនាយករដ្ឋមន្ត្រី

មាត្រា ១១

បេក្ខជនទាំងពីរភេទអាចទទួលបានដោយចូលធ្វើការក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការបាន លុះត្រាតែ បេក្ខជននោះបានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- ១_ មានសញ្ជាតិជាខ្មែរ ។
- ២_ មានអាយុយ៉ាងតិច ១៨ ឆ្នាំ ហើយមិនលើសពី ២៥ ឆ្នាំ ប៉ុន្តែមានករណីលើកលែង ខ្លះដូចមានចែងខាងក្រោមនេះ ៖
 - ក_ ចំពោះបេក្ខជនដែលមានសញ្ញាប័ត្រឧត្តមសិក្សា ការកំរិតអាយុ ត្រូវបានកំរិតពី ២៥ ឆ្នាំ ដល់ ៣០ ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនបំផុត ។
 - ខ_ ចំពោះបេក្ខជនដែលបានប្រឡងនៅគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា មួយឆ្នាំ ឬច្រើនឆ្នាំ ហើយមិន បានសញ្ញាប័ត្រនោះ ការកំរិតអាយុ ២៥ ឆ្នាំ និងត្រូវកំរិតតាមចំនួនឆ្នាំដែលបានប្រឡង ក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងនោះ តែមិនឱ្យលើសពីអាយុ ៣០ ឆ្នាំ ។
 - គ_ ចំពោះបេក្ខជនដែលបានបំពេញកាតព្វកិច្ចយោធា ការកំរិតអាយុត្រូវកំរិតតាមចំនួនឆ្នាំ ដែលបានបំពេញកាតព្វកិច្ចយោធានោះ ។
- ៣_ ក្នុងពេលចាំបាច់ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចចេញអនុក្រឹត្យលើកលែងការកំណត់អាយុនៃ បេក្ខជនដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការជាអាទិភាព និងដើម្បីធរប្រយោជន៍ជាតិ ។
- ៤_ មិនបានប្រាសចាកសិទ្ធិខាងផ្លូវរដ្ឋប្បវេណី សិទ្ធិជាពលរដ្ឋ សិទ្ធិខាងនយោបាយ ។
- ៥_ មិនដែលមានទោសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមពីរឿងលើសប៉ះពាល់ដល់ទំនៀមទំលាប់ កិត្តិយស និងភាពសុចរិត ។
- ៦_ ត្រូវមានកាយសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការបំពេញការងារដែលលក្ខណៈសម្បត្តិមានចែងទុក ជាមុននៅក្នុងសេចក្តីណែនាំ និងបទបញ្ជាជាធរមាន ។
- ៧_ បងប្អូនជនជាតិភាគតិច បងប្អូននៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងបងប្អូននារីភេទអាចត្រូវបាន ផ្តល់អាទិភាព និងភាពងាយស្រួល ។
- ៨_ ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌខាងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដូចមានចែងក្នុងបទបញ្ជាដោយឡែកនៃអង្គ ដែលខ្លួនមានបំណងសុំចូលបំរើការងារ ។

មាត្រា ១២._

លក្ខខណ្ឌស្តីពីសញ្ជាតិ និងរាយការន៍បញ្ជាក់តាមសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬតាមសាលា
ក្រុមជំនួសអត្រានុកូលដ្ឋាននោះ ។

សេចក្តីបញ្ជាក់ថាគ្មានទោសត្រូវកំណត់ក្នុងសំបុត្រផ្ទាល់ទោសមួយមានសុពលភាព
៣ ខែ ដែលចេញអោយដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ១៣._

ជាគោលការណ៍ រាល់ការជ្រើសរើសបេក្ខជនឱ្យចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវធ្វើឡើងតាម
ការប្រឡងប្រជែង លើកលែងតែមានការកំណត់ផ្សេងពីនេះដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ១៤._

កាលបរិច្ឆេទនៃការប្រឡងប្រជែងជ្រើសរើសអោយចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការ ត្រូវ
កំណត់ និងផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងតិច ៣ ខែមុនថ្ងៃដែលបើកអោយចូលប្រឡង ។ ក្នុងករណីដែលមានការប្រញាប់
ការផ្សព្វផ្សាយត្រូវធ្វើយ៉ាងតិច ៣០ ថ្ងៃ ។

មាត្រា ១៥._

ជាគោលការណ៍ រាល់ការប្រឡងប្រជែងជ្រើសរើសអោយចូលក្របខ័ណ្ឌរាជការ ត្រូវ
មានតំណាងស្តាប់នមុខងារសាធារណៈចូលរួម ។

ជំពូកទី ៣
ការធ្វើកម្មសិក្សា ការតាំងសិប្បក្នុងក្របខ័ណ្ឌ
ការបញ្ជូនក្របខ័ណ្ឌ

មាត្រា ១៦._

ការតាំងសិប្បក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការនិងអាចសំរេចបានជាស្ថាពរ ក្រោយពិចារន៍ធ្វើកម្ម
សិក្សាសាកល្បងមួយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ អាចលើកលែងមិនចាំបាច់ធ្វើកម្មសិក្សា ចំពោះបេក្ខជនទាំងឡាយដែលបាន
ប្រឡងជាប់ទៅកាន់ប្រភេទក្របខ័ណ្ឌខ្ពស់ជាងនៃអង្គដែលខ្លួនធ្លាប់ជាមន្ត្រី រាជការចាស់តាំងសិប្បក្នុងក្របខ័ណ្ឌម្តងរួច
ហើយ ។

មរតក ១៧.

ប្រៀបធៀបសកម្មសិក្សាការីត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សម្រាប់សោធននិវត្តន៍ ។ បើសិនជាកម្មសិក្សាការីនោះមិនបានតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការនោះ ប្រាក់ដែលបានកាត់ទុកសម្រាប់សោធននិវត្តន៍នេះត្រូវសរុបសម្រាប់ខ្លួនវិញ ។

មរតក ១៨.

រយៈពេលកម្មសិក្សាត្រូវកំរិត ១២ ខែ ។ រយៈពេលកម្មសិក្សាត្រូវគិតពីថ្ងៃតែងតាំងកម្មសិក្សាការីនោះ ។ កម្មសិក្សានេះមិនត្រូវយកជាការបានទេ បើកាលណាសាមីជនអាក់ខានមកធ្វើកម្មសិក្សាសរុបលើសពី ៣០ ថ្ងៃ ។ ក្នុងករណីនេះ សាមីជនត្រូវបន្តធ្វើកម្មសិក្សានៅឆ្នាំទី ២ ទៀត ។

ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការនិងធ្វើទៅបានលុះត្រាតែកម្មសិក្សាការីបានបំពេញកម្មសិក្សាចំនួន ១២ ខែជាពិតប្រាកដ ។ រយៈពេលកម្មសិក្សានេះត្រូវបន្ថយ ៦ ខែចំពោះមន្ត្រីរាជការក្របខ័ណ្ឌចាស់ដែលបានប្រឡងជាប់ចូលក្របខ័ណ្ឌថ្មីមួយទៀតដោយរក្សាអត្តភាពដែលមានពីមុន ។

ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌត្រូវធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតែងតាំង តាមសំណើពីប្រធានអង្គភាព ។ ការតែងតាំងសិបនៃកម្មសិក្សាការីត្រូវតែមានការរួមយោបល់ពីគណៈកម្មការមួយ ។

សមាសភាពគណៈកម្មការនេះមាន ៖

- ១- ប្រធានស្ថាប័ន ឬតំណាង ប្រធាន
- ២- ប្រធានអង្គភាពដែលគ្រប់គ្រង ឬតំណាង សមាជិក
- ៣- ប្រធានការិយាល័យបុគ្គលិក ឬតំណាង សមាជិក
- ៤- អ្នករាជការមួយរូបដែលមានក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា សមាជិក

កម្មសិក្សាការីណាដែលមិនបានបង្ហាញឱ្យឃើញទាន់មានសម្បទាវិទ្ធជីវៈគ្រប់គ្រាន់ ឬក៏ពិនិត្យឃើញថារបៀបធៀបធ្វើការងារមានការខ្លីខ្លា ឬក៏គ្មានកំលាំងពលិនិងកាន់មុខតំណែងបាន តាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងសេចក្តីណែនាំជាធរមាន អាចបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការនេះពេលណាក៏បានក្នុងរយៈពេលកម្មសិក្សា ។ ត្រូវបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការម្តងម្កាង ចំពោះអ្នករាជការណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសនិងមាត្រា ៣៣ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់ទៅមុខទៀតនៃច្បាប់នេះ ដែលចែងពីការដាក់វិន័យចំពោះមន្ត្រីរាជការ ។

ការបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការ ឬការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌ តោងតែសំរេចជាដាច់ខាតក្នុងរយៈពេល ៣ខែ ក្រោយថ្ងៃផុតកំណត់រយៈពេលកម្មសិក្សា ១២ ខែកន្លងមក ។ ការតែងតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌ

ចាប់ផ្ដើមមានប្រសិទ្ធភាព ក្នុងផ្នែកប្រៀបធៀបដាច់ដាច់អតិសភាពការងារសម្រាប់ឡើងវិញនូវស័ក្ដិ ឬថ្នាក់ ចាប់ពី ថ្ងៃផុតកំណត់នៃកម្មសិក្សានេះ ។ ប៉ុន្តែអតិសភាពការងារសំរាប់ចូលនិវត្តន៍ត្រូវបានគិតបញ្ចូលតាំងពីថ្ងៃចាប់ផ្ដើមធ្វើ កម្មសិក្សា ។

មាត្រា ១៩ .-

អ្នករាជការណាដែលធ្វើការតទៅទៀតមិនបាន ដោយហេតុមកពីចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជា- ជីវៈ ហើយដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទទួលសោធននិវត្តន៍អាចនឹងត្រូវបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការតទៅ ទៀតនៅពេលណាក៏បាន ។

អ្នករាជការមានអតិសភាពការងារចាប់ពី ២០ ឆ្នាំឡើងទៅ ដែលត្រូវឱ្យចូល និវត្តន៍ដោយចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ មានសិទ្ធិទទួលសោធនសមាមាត្រ ។ បើអតិសភាពការងារក្រោម ២០ ឆ្នាំ អ្នករាជការដែលចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ មានសិទ្ធិទទួលប្រាក់សោធនដែលបានកាត់ទុក និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗ របស់រដ្ឋតែមួយណាក៏បាន ។

ការកំណត់ចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវសំរេចដោយគណៈកម្មការមួយដែលមាន សមាសភាពដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ១- ប្រធានស្ថាប័ន ឬតំណាង ប្រធាន
- ២- ប្រធានអង្គការដែលគ្រប់គ្រង ឬតំណាង សមាជិក
- ៣- ប្រធានការិយាល័យបុគ្គលិក ឬតំណាង សមាជិក
- ៤- គ្រូពេទ្យដែលបានទទួលសញ្ញាប្រណិធាន ហើយដែលចាត់តាំង ឡើងដោយក្រសួងសុខាភិបាល សមាជិក
- ៥- អ្នករាជការដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នាពីរនាក់ដែលមាន ឋានន្តរស័ក្ដិយ៉ាងហោចណាស់ស្មើនឹងសាមីខ្លួន សមាជិក

ជំពូកទី ៤
ការផ្សេងឋានន្តរស័ក្ដិ ឬផ្សេងថ្នាក់

មាត្រា ២០ .-

ការឡើងឋានន្តរស័ក្ដិ ឬឡើងថ្នាក់នៃអ្នករាជការត្រូវធ្វើតាមវេនជ្រើសរើសក៏បាន ឬ តាមវេនជ្រើសរើស និងអតិសភាពជាមួយគ្នាក៏បាន ។

តាមធម្មតា រយៈពេលអប្បបរមានៃការឡើងថ្នាក់ត្រូវកំរិត ២ ឆ្នាំ ។ ដើម្បីនឹង អាចឱ្យឡើងថ្នាក់តាមការជ្រើសរើសយកនោះ ត្រូវមានចុះឈ្មោះក្នុងតារាងឡើងថ្នាក់ ។ ក្នុងករណីអ្នករាជការណា ម្នាក់បំពេញការងារមានស្នាដៃល្អពិសេសត្រូវបានតំណើថ្នាក់ជាស្វ័យប្រវត្តិ ដោយពុំគិតពីលក្ខខណ្ឌអតីតភាពឡើយ ។

ចំពោះក្របខ័ណ្ឌទាំងអស់ ការតម្កើងថ្នាក់ត្រូវមានការយល់ព្រមពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការតែងតាំងដែលសំរេចឱ្យតាមកំរិតនៃកន្លែងទំនេរក្នុងឋានន្តរស័ក្តិមួយៗ និងតាមកំរិតមុខចំណាយថវិកា ។

មាត្រា ២១ .-

អ្នករាជការក្នុងឋានន្តរស័ក្តិតែមួយអាចឡើងថ្នាក់បានម្តងមួយថ្នាក់ បើដូរឋានន្តរស័ក្តិត្រូវ ឡើងទៅថ្នាក់ក្រោមបំផុតនៃស័ក្តិខ្ពស់ជាងនោះ ។ នៅពេលដែលអ្នករាជការត្រូវប្តូរប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ដោយសារបាន ប្រឡងជាប់ទៅប្រភេទក្របខ័ណ្ឌខ្ពស់ សន្ទស្សន៍បៀវត្សត្រូវតែត្រឹមថ្នាក់ដែលមានកំរិតស្មើ ឬខ្ពស់បន្ទាប់ពីសន្ទស្សន៍ បៀវត្សចាស់នៃអ្នករាជការនោះ ។

ការតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ទាំងឡាយ ត្រូវគិតលើផ្នែកបៀវត្សនិងអតីតភាពចាប់ពី កាលបរិច្ឆេទដែលការតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិនេះត្រូវបានប្រកាស ។

មាត្រា ២២ .-

ជារៀងរាល់ឆ្នាំ នៅខែមករា អ្នករាជការទាំងអស់ដែលមានសិទ្ធិត្រូវតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ ត្រូវបំពេញព្រឹត្តិប័ត្រពិនុសម្រាប់តម្កើងថ្នាក់របស់ខ្លួន ។ ព្រឹត្តិប័ត្រពិនុនេះត្រូវបានប្រធានអង្គភាពធ្វើការ កត់សម្គាល់ និងបញ្ជាក់បន្ថែម ព្រមទាំងកំណត់ជាពិនុ ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុង មានភារៈផ្តល់យោបល់ទៅលើកិរិយាមារយាទ ការគោរពវិន័យ សាមគ្គីភាពរបស់ប្រធានមន្ទីរនានានៅខេត្ត ក្រុង ។

តារាងពិនុទាំងនោះត្រូវបញ្ជូនតាមលិខិតសំដៅទៅប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

មាត្រា ២៣ .-

ក្រោយពិចារណាលើព្រឹត្តិប័ត្រពិនុ តាមក្របខ័ណ្ឌ និងលំដាប់លំដោយអតីតភាព ប្រ- ធានអង្គភាព ឬប្រធានស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចបញ្ជប់បញ្ជីស្នើសុំឡើងថ្នាក់នោះ ។

បញ្ជីខាងលើនេះ ត្រូវចុះឈ្មោះអ្នករាជការដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- ១- តាមធម្មតា អតីតភាពការងារយ៉ាងតិចបាន ២ ឆ្នាំ ចំពោះឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ដែលបានទទួលគិតចាប់ពីថ្ងៃចូលឆ្នាំខ្មែរដែលជាថ្ងៃធ្វើតារាងឡើងថ្នាក់ ។
- ២- ត្រូវមានសេចក្តីស្នើសុំឱ្យឡើងថ្នាក់ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ពីថ្នាក់គ្រប់គ្រងបន្ត បន្ទាប់ដែលសាមីខ្លួននៅក្រោមបង្គាប់ ។

មាត្រា ២៤ .

ព្រឹត្តិប័ត្រកំណត់ពិន្ទុវិជ្ជាជីវៈ និងស្ថានភាពសេវាកម្មនៃរាជការម្នាក់ៗដែលឆ្លើសុំឡើង
ឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ ត្រូវដាក់ឱ្យគណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់ពិនិត្យ ។

មាត្រា ២៥ .

តារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ ត្រូវធ្វើដោយគណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់តែងតាំង
តាមសំណើប្រធានអង្គភាព ឬប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

គណៈកម្មការនេះ ត្រូវតែងតាំងឡើងតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬ តាមប្រកាស
ក្រសួង ហើយត្រូវមានសមាសភាពដូចតទៅ :

- ១- ប្រធានស្ថាប័ន ឬតំណាង ប្រធាន
- ២- ប្រធានអង្គភាពដែលត្រួតត្រា ឬតំណាង សមាជិក
- ៣- ប្រធានការិយាល័យបុគ្គលិក ឬតំណាង សមាជិក
- ៤- អ្នករាជការពិរនាក់ ដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា តែមានឋានន្តរស័ក្តិ
និងថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ឬបើគ្មានទេ ត្រូវយកអ្នករាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌទៀត
ក៏បានដែរ ។ អ្នករាជការទាំងនេះត្រូវជ្រើសរើសឡើងដោយការ
បោះឆ្នោត សមាជិក

មាត្រា ២៦ .

តារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់ ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងត្រីមាសទី ៤ នៃឆ្នាំនីមួយៗ(ត្រីមាស
ទី ៤ នៃឆ្នាំខ្មែរ) ។ តារាងនេះប្រើការសំរាប់ឆ្នាំបន្ទាប់ និងមានតែឈ្មោះអ្នកដែលឆ្លើសុំឡើងតាមជនជ្រើសរើស ។
គណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់ប្រជុំពេញអង្គ កំណត់មធ្យមភាគនៃពិន្ទុចំពោះបេក្ខជនម្នាក់ៗ
ពីពិន្ទុ ០ ដល់ពិន្ទុ ២០ រួចគណៈកម្មការនេះស្រង់ឈ្មោះបេក្ខជនតាមលំដាប់លំដោយពិន្ទុ ។
ការចុះឈ្មោះក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់ ត្រូវធ្វើតាមចំនួនកន្លែងដែលមានសល់
ទំនេរ ។

ចំនួនឈ្មោះដែលចុះក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់ប្រចាំឆ្នាំសំរាប់ក្របខ័ណ្ឌនីមួយៗ
នៅក្នុងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យឬប្រកាសតាមចំនួនកន្លែងទំនេរ និងតាម
មុខចំណាយដែលមានគ្រោងទុកក្នុងថវិកា ។

មាត្រា ២៧ .

ក្នុងករណីដែលមិនអាចចុះឈ្មោះបេក្ខជនទាំងអស់ក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់
នៃឆ្នាំនេះបានទេ សាមីជនត្រូវមានសិទ្ធិចុះឈ្មោះមុនគេបង្អស់តាមលេខរៀង ក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬ

ថ្នាក់រៀនបន្តបំបែកទៀត លើកលែងតែគណៈកម្មការសំបុត្រដូចពីនេះ ដោយមានលេខច្បាប់ការណ៍សមហេតុផល ពិប្រធានត្រូវតែត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ២៨ -

ដើម្បីចុះឈ្មោះក្នុងតារាងឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំឆ្នាំ ១៣ ខែ បេសា ក្នុងឆ្នាំ ទីមួយ បេតុជនត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដែលមានបែបក្នុងលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃអង្គរបស់ខ្លួន ដើម្បី ឡើងថ្នាក់ ។ ក្នុងករណីពិសេស គណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់មានសិទ្ធិចុះឈ្មោះក្នុងតារាងតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ឆ្នាំឡើយអ្នករាជការណាដែលអង្គការត្រូវតែមិនបានស្នើសុំតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ។

មាត្រា ២៩ -

អតិថិភាពការងារមន្ត្រី រាជការដែលធ្វើការនៅតំបន់ឆ្ងាយដាច់ស្រយាល តំបន់ប៉ះពាល់ សុខភាពឬគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវតែតម្កែមពាក់កណ្តាលនៃអតិថិភាពនេះទៀត ក្នុងការចុះឈ្មោះលើតារាងរាយនាមសំរាប់ ស្នើសុំតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ។

មាត្រា ៣០ -

ការតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំតាមផែនអតិថិភាព ត្រូវធ្លាស់គ្នាជាមួយការឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំតាមផែនជ្រើសរើស ទៅតាមសមាមាត្រដែលបានគ្រោងទុកក្នុងលក្ខន្តិកៈដោយឡែកសំរាប់អង្គទីមួយ ។
ការឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំតាមផែនអតិថិភាព ត្រូវសំបុតតាមលំដាប់លំដោយអតិថិភាព ជាដាច់ខាតក្នុងបញ្ជីរាយនាមអ្នករាជការដែលត្រូវសុំឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំនោះ ។

មាត្រា ៣១ -

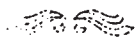
សិទ្ធិត្រូវបានឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ដោយផែនជ្រើសរើស ក៏ដូចជាដោយផែនអតិថិភាព ត្រូវផ្អាកចំពោះអ្នករាជការណាដែលត្រូវចោទជាបទល្មើសឬជាបទល្មើស ។

មាត្រា ៣២ -

ឋានស្ថិតិកិត្តិយស រាជការដែលដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតែងតាំងជូនមន្ត្រីរាជការ ចូលនិវត្តន៍ឬលាបែប ឬដែលបានដាក់ឱ្យឈប់ធ្វើការងារដោយចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ។
ឋានស្ថិតិកិត្តិយសជាតិប្រចាំឈ្មោះអាចផ្តល់ជូនមន្ត្រី រាជការដែលបានទទួលមរណភាព។

ជំពូកទី ៥

វិន័យ

មាត្រា ៣៣ .

អ្នករាជការរាល់រូប ត្រូវតែគោរពអនុវត្តច្បាប់និងបទបញ្ជា ហើយនិងការណែនាំ ឈឺរបស់ខ្លួន ។

អ្នករាជការត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខថ្នាក់ឈឺអំពីកិច្ចការរបស់ខ្លួន និងអំពើដែល ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ទៅលើសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនិងកិត្តិយសរបស់ខ្លួន ។

អ្នករាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌទាំងអស់ ត្រូវតែគោរពបញ្ជាថ្នាក់ឈឺដែលបានចាត់ឱ្យ បំណិការងារ ទោះបីទំនប់នំណាក់ដោយ ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ។

មាត្រា ៣៤ .

អ្នករាជការទាំងឡាយមិនអាចឈប់ធ្វើការដោយគ្មានបានទទួលការអនុញ្ញាតជាមុន ថ្នាក់ឈឺរបស់ខ្លួន ឬដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ។ ការឈប់ធ្វើការ ឬការខានទៅធ្វើការដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ អាចបង្ខំឱ្យអ្នករាជការនោះនៅទំនេរគ្មានបៀវត្ស ឬត្រូវផ្អាកបៀវត្ស អ្នករាជការនោះអាចនឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៥ .

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ដល់អ្នករាជការនូវប្រការខាងក្រោម ៖

- ១- យកម៉ោងរដ្ឋបាលទៅប្រកបមុខរបរផ្ទាល់ខ្លួនផ្សេងៗទៀត ។
- ២- យកឥទ្ធិពលនិងអំណាចនៅក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួនទៅប្រើ ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍អ្វីមួយឬដើម្បីសំរុត គំរាមកំហែង បំពានសិទ្ធិរបស់ពលរដ្ឋ ។
- ៣- ប្រកបមុខរបរណាដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនៃអ្នករាជការ ។
- ៤- ចូលជាសមាជិកក្នុងក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ក្រុមប្រឹក្សាបុគ្គលិកឯកជនដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោជន៍ ។
- ៥- បោះពុម្ពផ្សាយ ឬធ្វើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដែលមានពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងមុខងារក្រសួង ដោយពុំមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីប្រធានស្ថាប័នដែលសាមីខ្លួននៅក្រោមឱវាង ។

៦_ ប្រកបមុខរបរបន្ថែមត្រួតឃើញមុខងាររបស់ខ្លួនជាអ្នករាជការ ក្នុងករណីដែល
លក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃអង្គនីមួយៗហាមឃាត់ ។

អំពើបំពាននិងបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះអាចបណ្តាលឱ្យទទួលទណ្ឌកម្មផ្នែករំលែង
ណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ដោយមិនទាន់គិតដល់ការចោទប្រកាន់ជាបទអាជ្ញាដែលអាច
កើតមានឡើងទៀតផង ។

មាត្រា ៣៦._

អ្នករាជការទាំងឡាយមានសិទ្ធិចូលជាសមាជិក ឬចូលរួមក្នុងការត្រួតត្រាសមាគម
ស្របច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៧._

មន្ត្រី រាជការត្រូវមានអព្យាក្រឹតភាពក្នុងសកម្មភាពការងារ និងហាមឃាត់ដាច់ខាត
នូវការប្រើប្រាស់មុខងាររបស់ខ្លួន និងសម្ភារៈរបស់រដ្ឋដើម្បីបំរើសកម្មភាពនយោបាយដាច់ខាតក្រោម ៖

- ១_ ធ្វើការដើម្បីផលប្រយោជន៍ដល់បេក្ខជននយោបាយ ឬប្រឆាំងនឹងបេក្ខជន
នយោបាយណាមួយ ។
- ២_ ធ្វើការដើម្បីផលប្រយោជន៍គណបក្សនយោបាយ ឬប្រឆាំងនឹងគណបក្ស
នយោបាយណាមួយ ។

ការប្រព្រឹត្តិដូចនិងមាត្រានេះចាត់ទុកជាកំហុសនិងការឆ្កាឆ្កងក្នុងវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា ៣៨._

អ្នករាជការទាំងអស់ត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញថា ខ្លួនមានសមត្ថភាពក្នុងវិជ្ជាជីវៈជាងរបប
ក្នុងការប្រតិបត្តិមុខងាររបស់ខ្លួន ។ អ្នករាជការទាំងអស់ត្រូវទទួលខុសត្រូវពាក់កំហុស និងការឆ្កាឆ្កងក្នុងវិជ្ជាជីវៈព្រម
ទាំងបទឆ្លើសដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣៩._

កំហុសនិងការឆ្កាឆ្កងក្នុងវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវយកទណ្ឌកម្មខាងរំលែងទៅអនុវត្ត ។ ការខ្វះខាត
ឬបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈអាចត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ បើសារមីខ្លួនបំពេញលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ឬ
បញ្ឈប់ពីការងាររាជការក្នុងករណីមិនត្រូវលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ។

មាត្រា ៤០._

ទណ្ឌកម្មខាងរំលែងមានដូចតទៅ ៖
ទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ១

- ក. ស្តីបន្ទោស
- ខ. ស្តីបន្ទោសដោយមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួន
- គ. ផ្លាស់ដោយបង្ខំតាមវិធានការខាងវិន័យ
- ឃ. លុបឈ្មោះចេញពីតារាងឡើងវិញឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាក

២. ទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ២

- ក. ស្តីបន្ទោសជាទម្ងន់បណ្តាលឱ្យលុបចេញពីតារាងឡើងវិញឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាក បើសិនជាមានចុះឈ្មោះហើយ ឬធ្វើឱ្យយឺតក្នុងការតម្កើងឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាកក្នុងថេរៈវេលាមួយមានកំណត់ តែមិនត្រូវឱ្យឈឺសពី ២ ឆ្នាំ ក្នុងការតម្កើងឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាកតាមជនជ្រើសរើសឬតាមជនអតីតភាព ។
- ខ. ដាក់ឱ្យនៅទំនេរគ្មានបៀវត្សមិនឱ្យឈឺសពីមួយឆ្នាំ ។
- គ. បន្ថយឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាកមួយថ្នាក់ ឬច្រើនថ្នាក់ ។
- ឃ. ដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍មុនកំណត់ ឬបញ្ឈប់ពីការងារដោយបង្ខំ ។
- ង. បណ្តេញចេញពីមុខតំណែងរាជការ ។

មាត្រា ៤១ .

ការស្តីបន្ទោសត្រូវធ្វើជាលិខិតធ្វើទៅសាមីខ្លួន ដោយប្រធានអង្គភាព ឬប្រធានស្ថាប័ន ។

ការស្តីបន្ទោសដែលមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួន ការផ្លាស់ដោយបង្ខំតាមវិធានការខាងវិន័យនិងការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងតម្កើងឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាក ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស តាមសេចក្តីរាយការណ៍ពីប្រធានអង្គភាព និងក្រោយពីសាមីខ្លួនបានដោះសា ។

មាត្រា ៤២ .

រាល់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យថ្នាក់ទី ២ ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ក្រោយពីមានយោបល់របស់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ។

មាត្រា ៤៣ .

អ្នករាជការដែលត្រូវបន្ថយថ្នាក់ ឬឯឋានន្តរស័ក្តិ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងថ្នាក់ថ្មីឬឯឋានន្តរស័ក្តិថ្មី ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលមានសេចក្តីសំរេចជាផ្លូវការ ។

មាត្រា ៤៤ -

ការបណ្តេញមន្ត្រី រាជការចេញពីមុខតំណែងគឺការមកមុខងារឬអំណាច និងឋានន្តរ ដែលបានប្រគល់ឱ្យពីមុនដល់មន្ត្រី រាជការនោះ ។ ក្នុងករណីដែលត្រូវលុបចោលនូវសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ឬ ប្រាក់ដែលកាត់ទុកក្នុងបេឡាសោធននិវត្តន៍ នោះត្រូវមានសេចក្តីសំរេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ៤៥ -

ការចោទប្រកាន់អំពើកំហុសខាងវិន័យត្រូវធ្វើដោយសេចក្តីសំរេចរបស់ថ្នាក់គ្រប់គ្រង ដែលមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីមានសេចក្តីរាយការណ៍ពីស្តារពីប្រធានអង្គភាពឬប្រធានស្ថាប័ន ។

មាត្រា ៤៦ -

អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាសដែលសំរេចចោទប្រកាន់អំពើកំហុសខាងវិន័យនាំឱ្យមានការផ្អាកមុខ ងារនៃអ្នករាជការនោះជាបណ្តោះអាសន្ន តែមិនមានការបន្ថយបៀវត្សទេ ។ ក្នុងរយៈពេលមួយខែយ៉ាងយូរ ក្រុម ប្រឹក្សាវិន័យត្រូវកោះប្រជុំដើម្បីផ្តល់យោបល់ ។

សេចក្តីសំរេចផ្អាកការងារអ្នករាជការឱ្យឈប់ពីតំណែងមានកំណត់ត្រឹម៣ខែ ប៉ុន្តែបើជា ករណីពិសេសអាចសំរេចឱ្យបន្តជាថ្មីទៀតបាន កំណត់ ០១ ខែម្តង ប៉ុន្តែការបន្តនោះមិនត្រូវឈឺសព្វធាតុឡើយ ។

មាត្រា ៤៧ -

ការចោទប្រកាន់អំពើកំហុសខាងវិន័យ ត្រូវធ្វើការអង្កេតជាមុនសិនចំពោះទណ្ឌកម្មខាង វិន័យថ្នាក់ទី ២ ។ ការអង្កេតត្រូវប្រគល់ឱ្យតំណាងប្រធានស្ថាប័នសាមីមួយរូបឬច្រើនរូប ដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ឬអតិសាធំច្រើនជាងអ្នករាជការដែលត្រូវជាប់ចោទ ។

សំណុំរឿងអង្កេតត្រូវបញ្ជូនទៅប្រធានស្ថាប័នដើម្បីពិនិត្យ និងសំរេចថាគួរបញ្ជូនអ្នក រាជការជាប់ចោទនោះទៅឱ្យក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ឬក៏សំរេចថាគួរបញ្ឈប់ការចោទប្រកាន់វិញ ។ ក្នុងករណីដែល ប្រធានស្ថាប័នយល់ថាគួរបញ្ជូនការចោទប្រកាន់ សំណុំរឿងត្រូវបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាវិន័យដែលត្រូវអញ្ជើញអ្នករាជការ ជាប់ចោទមកពន្យល់ដោះសាដោយផ្ទាល់មាត់ និងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមុននឹងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យធ្វើការសន្និដ្ឋានអំពី កំហុសនិងទណ្ឌកម្ម ដើម្បីជាយោបល់ដល់ថ្នាក់មានសមត្ថកិច្ចសំរេច ។

មាត្រា ៤៨ -

ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ត្រូវមានសមាជិក ៥ នាក់
- អ្នករាជការ ៣ នាក់ ចាត់តាំងដោយប្រធានស្ថាប័ន ដែលអ្នករាជការជាប់ចោទ នោះនៅក្រោមឱវាទ ម្នាក់បំពេញមុខងារជំនួសប្រធាន និងម្នាក់ទៀតបំពេញមុខងារ ជាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ ។

អ្នករាជការ ២នាក់ ដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នានឹងអ្នករាជការជាប់ចោទក៏
ប៉ុន្តែមានឋានានុរស័ក្តិខ្ពស់ជាង ឬមានអតីតភាពការងារចាស់ជាងក្នុងថ្នាក់ស្មើគ្នា ។
មិនអាចចាត់តាំងឱ្យចូលក្នុងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យនេះបាន អ្នករាជការណាដែលជាអ្នក
ធ្វើពាក្យបណ្តឹងចំពោះអ្នករាជការជាប់ចោទ ឬជាក្រុមញាតិវល្លេដល់ជូរទី ៣របស់អ្នករាជការជាប់ចោទនោះ ។

មាត្រា ៤៩ .

អ្នកធ្វើរបាយការណ៍មានភាពពិតប្រាកដទៅអ្នករាជការជាប់ចោទនូវសិទ្ធិរបស់អ្នករាជ
ការនោះដូចតទៅ :

- ១_ សិទ្ធិសុំមើលសំណុំរឿងផ្ទាល់ខ្លួន
- ២_ សិទ្ធិសំអាងសាក្សី
- ៣_ សិទ្ធិជ្រើសរើសតំណាងការពារខ្លួន
- ៤_ សិទ្ធិពន្យល់ដោះសាវ័យលក្ខណ៍អក្សរ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ ។

មាត្រា ៥០ .

ក្រោយពេលបានទទួលរបាយការណ៍ ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យអាចបង្គាប់ឱ្យអ្នកធ្វើរបាយការណ៍
រកព័ត៌មានបន្ថែមទៀតបាន ។

ប្រធានអាចពន្យារពេលប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាវិន័យទៅថ្ងៃក្រោយបាន ព្រមទាំងអាចចាត់វិធាន
ការផ្សេងៗដែលមានសារប្រយោជន៍ដើម្បីរកការពិត និងកុំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់តុលាការ ក្នុងករណី
ដែលតុលាការបានសំរេចជាមុនមកហើយ ។

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តវិន័យនិងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៦

ការចោទប្រកាន់តាមដូចតុលាការ

មាត្រា ៥១ .

អ្នករាជការដែលជាប់បណ្តឹងពីបទមជ្ឈិមឬបទឧក្រិដ្ឋចំពោះមុខតុលាការ អាចត្រូវចោទ
ប្រកាន់បានលុះត្រាមានសេចក្តីអនុញ្ញាតបើកឱ្យចោទប្រកាន់ជាមុនពីតំណាងរដ្ឋមន្ត្រី តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង
យុត្តិធម៌ ចំពោះមន្ត្រីដែលមានបៀវត្សស្មើឬលើសបៀវត្សរដ្ឋមន្ត្រីថ្នាក់លេខ ៣ ឬមានឋានៈជាប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល
ប្រចាំរាជធានីនិងក្រុង អភិបាលខេត្ត ក្រុង ។ ចំពោះអ្នករាជការដែលមានបៀវត្សទាបជាងបៀវត្សរដ្ឋមន្ត្រី
ថ្នាក់លេខ ៣ វិញ សេចក្តីអនុញ្ញាតជាមុនឱ្យចោទប្រកាន់នោះត្រូវសំរេចត្រឹមប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែង តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនភ្លាមមិនចាំបាច់មានសេចក្តី
អនុញ្ញាតឱ្យចោទប្រកាន់ទេ ប៉ុន្តែត្រូវជូនដំណឹងអំពីជំរឿងនេះជាប្រញាប់ទៅប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

មាត្រា ៥២ .

អ្នករាជការណាដែលកំពុងជាប់ការចោទប្រកាន់ទៅតុលាការជំនុំជំរះ អាចត្រូវបានផ្អាក
ពិមុខងារសិនក្នុងករណីចាំបាច់ ។

ក្នុងករណីដែលអ្នករាជការត្រូវផ្អាកពីការងារដោយផ្អាកប្រៀបធៀប អ្នករាជការនោះត្រូវ
បានទទួលឱ្យចូលធ្វើការវិញភ្លាមដោយគិតពីអតីតភាព ឋានន្តរស័ក្តិ សោធននិវត្តន៍ និងទទួលប្រៀបធៀបប្រតិសកម្មផង
បើតុលាការប្រកាសឱ្យចូលជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៥៣ .

ការផ្តន្ទាទោសជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬជាបទមជ្ឈិមដោយឥតព្យួរទោស បណ្តាលឱ្យមានកា
ហូតងារអ្នករាជការនោះ គិតពីថ្ងៃសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

អ្នករាជការដែលតវ៉ាសុំឧទ្ធរណ៍ត្រូវដាក់ឱ្យនៅទំនេរគ្មានប្រៀបធៀបជាបណ្តោះអាសន្នដោយ
ស្វ័យប្រវត្តិ ។

**ជំពូកទី ៧
ការចូលនិវត្តន៍**

មាត្រា ៥៤ .

អ្នករាជការទាំងពីរភេទត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ជាក់ហិត ពេលដល់អាយុ ៥៥ ឆ្នាំ ។
អាយុកំហិតនេះអាចរីកិលឡើងដល់ ៦០ ឆ្នាំបើលក្ខណៈដោយឡែកបានកំណត់ ។
ដើម្បីមានសិទ្ធិទទួលសោធននិវត្តន៍អតីតភាពបាន អ្នករាជការត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូច

តទៅ៖

- មានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ
- មានអតីតភាពការងារ ៣០ ឆ្នាំ

ប៉ុន្តែអ្នករាជការដែលបានបំរើការងារអស់រយៈពេល ៣០ ឆ្នាំហើយ អាចសុំចូល
និវត្តន៍មុនអាយុ ៥៥ ឆ្នាំបានដោយទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតីតភាព ។

មាត្រា ៥៥._

អ្នករាជការដែលបំពេញការងារបាន ៣០ ឆ្នាំយ៉ាងតិច ត្រូវទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិថភាព ។

អ្នករាជការដែលបានបំពេញការងារក្រោម ២០ ឆ្នាំ ត្រូវទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ដែលបានកាត់ទុក និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗរបស់រដ្ឋតែមួយណាក៏ ។

អ្នករាជការដែលបំពេញការងារក្នុងចន្លោះរយៈពេលពី ២០ ឆ្នាំដល់ក្រោម ៣០ ឆ្នាំ ត្រូវបានទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍សមាមាត្រ ។

មាត្រា ៥៦._

ក្នុងរយៈពេលបន្តការងារក្រោយពេលដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ចំពោះអ្នករាជការដែលមានអតិថភាពត្រឹម ៣០ ឆ្នាំហើយ មិនត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ឡើយ ប៉ុន្តែបើអតិថភាពការងារមិនទាន់គ្រប់ ៣០ ឆ្នាំនោះ ត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ហើយរាប់បញ្ចូលចំនួនឆ្នាំដែលបានបន្តការងារ ដើម្បីទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ។

មាត្រា ៥៧._

អតិថភាពការងាររបស់អ្នករាជការត្រូវគិតតាំងពីថ្ងៃដែលសាមីខ្លួនបានចូលបំពេញការងាររដ្ឋទោះក្នុងសម័យណាក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ៨

ការដោះស្រាយទំនាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការមុខងារសាធារណៈ

មាត្រា ៥៨._

អ្នករាជការមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការ អំពីករណីដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកិច្ចការមុខងារសាធារណៈ ។ ប៉ុន្តែជាការចាំបាច់ អ្នករាជការនោះត្រូវរកវិធីដោះស្រាយតាមរដ្ឋបាលជាមុនសិន ។

មាត្រា ៥៩._

សមត្ថកិច្ចដើម្បីដោះស្រាយទំនាស់ខាងលើនេះ ត្រូវប្រគល់ជូនគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ មួយមានឈ្មោះថា គណៈកម្មាធិការសំរុះសំរួលទំនាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការមុខងារសាធារណៈ ដែលមានប្រធានស្ថាប័នមុខងារសាធារណៈជាប្រធាន ហើយនឹងមានសមាសភាពដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៩
បទបញ្ញត្តិដោយផ្សេងៗ

មាត្រា ៦០ -

ការកែសម្រួលចំនួនអ្នករាជការតាមសភាពជាក់ស្តែងរបស់មន្ត្រីតំណែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។
ក្នុងករណីដែលត្រូវកាត់បន្ថយចំនួនអ្នករាជការជាការចាំបាច់ ជាគោលការណ៍ ការរំសាយត្រូវបិទពាល់ជាបឋមចំពោះ
អ្នករាជការដែលជិតដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ដែលមានសម្បទារវិជ្ជាជីវៈមធ្យម និងអ្នកដែលស្ម័គ្រចិត្តឈប់ពីការងារ ។

មាត្រា ៦១

ជាគោលការណ៍ អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌមានអាទិភាពក្នុងការទទួលមុខតំណែងណា
មួយ ។ តែក្នុងករណីពិសេស ផ្អែកលើការចាំបាច់ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចតែងតាំងវរជនណាម្នាក់ ឬជនដែលមាន
សញ្ញាប័ត្រខ្ពស់ ឱ្យកាន់មុខតំណែងអ្វីមួយក៏បាន ទោះវរជនឬជននោះពុំមែនជាមន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌក៏ដោយ ។
ក្នុងលក្ខណៈនេះ សាមីខ្លួនមានសិទ្ធិទទួលប្រែប្រួលវត្សជានិច្ច តែគ្មានសិទ្ធិទទួលសោធន-
និវត្តន៍ទេ ។

មាត្រា ៦២

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចតែងតាំងឱ្យចូលក្របខ័ណ្ឌអ្នករាជការនៅពេលណាក៏បាន ចំពោះ
វរជន ឬជនដែលមានសញ្ញាប័ត្រខ្ពស់ ដែលមានផលប្រយោជន៍ដល់ការងាររដ្ឋ ដោយមិនគិតពីលក្ខខណ្ឌអាយុ ។

ជំពូកទី ១០
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៣ -

ចាប់តាំងពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន រហូតដល់ឆ្នាំ ២០០០ អ្នករាជការដែលមាន
អាយុលើសពី ៥៥ ឆ្នាំ អាចអនុញ្ញាតបន្តឱ្យធ្វើការងារបាន តាមការស្នើសុំរបស់សាមីខ្លួន និងតាមការសម្រេច
ដោយអនុក្រឹត្យផ្អែកលើយោបល់ឯកភាពពីស្ថាប័នមុខងារសាធារណៈ និងប្រធានស្ថាប័នសាមី ។ ការបន្តនេះមាន
រយៈពេលបូជន្នាម្តង តែមិនឱ្យលើសពី ៥ ឆ្នាំទេ ។

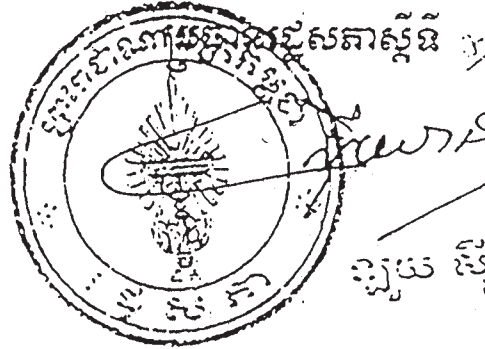
ជំពូកទី ១១
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៤

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃ សុក្រ ទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤
នាសម័យប្រជុំសាមញ្ញលើកទី ៣ នីតិកាលទី ១ ។
ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ហ៊ុយ ស៊ីងណាង

ជំពូកទី ១១
អចលនវត្ថុ

មាត្រា ៦៤ -

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

គ្នាព្រះហមនាម និង តាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទ

លា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

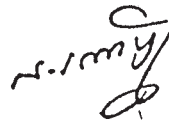
នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងទី២

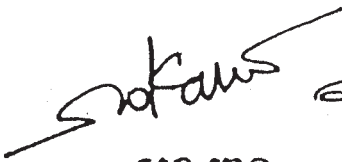
សហរដ្ឋមន្ត្រីទូលបន្តកិច្ចការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហ៊ុន សែន

សុខ អាន

ថេង ស៊ីវុឌ្ឍ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រា ៥១

នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៩៩៩/១១

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧត្តរតាសុវ៉ាត ចិន្ទរាជវង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និតតេជ្ឋម

ធម្មិតមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

គ្រឹះស្ថានស្ថាប័ន (ប្រតិបត្តិការ)	
លេខ	១១០៧.....
ថ្ងៃខែឆ្នាំ	ថ្ងៃទី ១៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៧
មណ្ឌល	ភ្នំពេញ

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសអោយប្រើជាផ្លូវការ នូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា១១ ១២ ១៣ ១៤ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយ នៃជំពូកទី៨ ដល់ជំពូកទី ១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រា៥១ នៃច្បាប់ស្តីពី សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នៅថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញទី៣៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ ទី៣៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ហើយដែលមាន សេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ច្បាប់
ស្តីពី

ការធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រា ៥១
នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល

មាត្រា ៥១ ថ្មី. -

មាត្រា ៥១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ត្រូវធ្វើវិសោធន-
កម្មដូចតទៅ :

មាត្រា ៥១ ថ្មី. -

ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីរាជការណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌហើយត្រូវ
បានព្រះរាជអាជ្ញាសំរេចធ្វើការចោទប្រកាន់ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវជូនដំណឹងអំពីការចោទប្រ-
កាន់នោះ ទៅប្រធានស្ថាប័នសាមីក្នុងរយៈពេល ៧២ ម៉ោងយ៉ាងយូរ ។

បើមានការចាប់ខ្លួន ឬការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នលើមន្ត្រី
រាជការណាមួយនោះ ព្រះរាជអាជ្ញាឬចៅក្រមមានសមត្ថកិច្ចត្រូវរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅ
ប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

ក្នុងករណីដែលបទល្មើសនោះកើតមានក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការបំពេញការងារសា-
ធារណៈ រដ្ឋត្រូវការពារមន្ត្រីរាជការនោះតាមផ្លូវច្បាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩
ព្រះហស្តលេខ
នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រីស្តីទី
ហត្ថលេខា
ស ខេង

បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌
ហត្ថលេខា
ធីតា វិបុល

លេខ : ១៩៥ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩
ព្រះហស្តលេខា អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី

